

Uit: Brieven aan Anne¹

Vervolg van brief 16 van Anne aan Ruud

09-03-2005

6) "wij zijn gezinsleden geworden" – Het is geweldig dat wij zo bij God binnen mogen lopen, maar het is toch moeilijk om met Hem te praten als je geen rechtstreeks antwoord krijgt. Het is toch een andere manier van communiceren dan met mijn aardse vader! Hoe kun je als gelovige zelf contact maken met God zonder het idee te hebben, dat je in het luchtledige zit te praten?

7) Omdat God alles beschikt, heeft het mijns inziens geen zin om te bidden voor mensen aan de andere kant van de aarde, die door een aardbeving getroffen zijn, of slachtoffer zijn van burgeroorlogen. Als gelovige hoef je je dus eigenlijk alleen maar bezig te houden met de plaats waar God jou gesteld heeft, en je te onderschikken aan de omstandigheden die Hij bepaald heeft, en aan diegenen die God boven je gesteld heeft, en alles te aanvaarden uit Zijn hand?

8) Een geweldige Bijbelstudie, ik heb er een hoop van geleerd! Vooral het grote geheimenis is zeer bijzonder! Nu ga ik verder met brief 15 met het mooie onderwerp "Liefde"². Ik verbaas mij erover dat er zoveel te leren valt uit Gods Woord, hoeveel meer is er nog te leren?

¹ Met 'Uit: Brieven aan Anne' publiceren we gedeelten uit de correspondentie die Ruud van 't Veer († 27-2-2010) voerde met zijn nichtje. Anne is niet haar echte naam.

De Brieven aan Anne zijn ook integraal in boekvorm uitgegeven.
Zie www.godswoordcentraal.nl.

² Zie EH-Magazine Jaargang 19 nr. 4 vanaf blz. 26

Vervolg van het antwoord van Ruud aan Anne brief 16 10-4-2005

6) Je hebt eens geschreven, dat je God had gebeden om iemand die jouw vragen zou kunnen beantwoorden en dat je daarbij dacht aan iemand die dan fysiek aanwezig zou zijn. Een poosje later kreeg je echter iemand die achter de computer zat en fysiek dus helemaal geen rol speelde. Je vond het een aparte geloofservaring en zo beschouw ik dit zelf ook, temeer omdat ik al een paar keer tegen Hem gezegd had, dat ik best wel weer eens voor iemand tot zegen zou willen zijn, puur omdat ik mij een beetje nutteloos voelde.

Dus in die zin zou je kunnen zeggen, dat God ons heeft verhoord, maar je kan het ook anders bekijken, nl. dat God ons allebei iets bij Hem bekend heeft laten maken, wat wij van elkaar niet wisten, maar wat al wel in Zijn plan besloten was. Hij heeft het bij ons beiden gewoon bewerkt. Dit betekent dus, dat je niet in het luchtledige hebt zitten praten, maar dat God het alleen op een andere manier doet, dan wij denken dat het beste is.

Meestal gaat het contact met God niet van mij uit; ik moet eigenlijk zeggen, dat het nooit van mij uit gaat. Hij bewerkt het in mij door bijvoorbeeld iemand of iets in mijn gedachten te brengen die ik dan bij Hem kan gedenken. Het meeste gebeurt dit als ik met het woord bezig ben. Neem nou Romeinen 8:29 en 30:

‘Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld Zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen; en die Hij tevoren bestemd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.’

Hier word ik echt door getroffen. Het maakt niet uit hoe vaak ik dit lees; iedere keer weer bedenk ik, hoe ongelooflijk dit toch is, en dat Hij mij hier toe geroepen heeft, en hoe graag ik dit aan anderen bekend zou willen maken – een schakeltje zijn in deze verworpen wereld. Je maakt de dingen waar je mee bezig bent en die je graag zou willen aan Hem bekend, terwijl je dankbaar en vreugdevol uitziend naar wat Hij gaat doen.

7) Hoewel je weet, dat God letterlijk alles beschikt, wil dit nog niet zeggen, dat je niet begaan kunt zijn met de mensen aan de andere kant van de wereld. Het maakt je ervan bewust wat een puinhoop het is op deze wereld en dat wij in het westen de mogelijkheid hebben om er iets aan te doen, maar dat dit moedwillig achterwege wordt gelaten. Het enige wat je nog kunt bedenken is, dat je mag weten, dat God voor allen uiteindelijk Vader zal zijn. Je bent er dus wel mee bezig.

De mensen die God om je heen gegeven heeft, kun je inderdaad wel bij Hem brengen. Bij mij is dat meestal zo als ik hoor dat sommigen van onze familieleden het heel moeilijk hebben. Je zou dan wel willen, dat zij in hun lijden zouden ontdekken, dat het evengoed past in Gods plan met hun leven en dat het niet iets is, waar de duivel schuldig aan zou zijn, alsof hij een macht op zichzelf is en niet een instrument in Gods hand.

Iemand die niet geroepen is tot het lichaam van Christus kan onmogelijk een dergelijke zin bedenken en opschrijven: 'dat het gaat om de plaats waar God je gesteld heeft en je te onderschikken (op vrijwillige basis niet te vergeten) aan de omstandigheden, die Hij bepaald heeft, en aan diegenen die God boven je gesteld heeft, en alles te aanvaarden uit Zijn hand.' Misschien heb je het niet door, maar dit is nou net zo'n vrucht van de geest, die niemand uit zichzelf zou kunnen bedenken.

Het gaat er trouwens niet om of je het daadwerkelijk op deze manier in de praktijk kan brengen, want je zal zien dat daar iedereen bij tijd en wijle toch niet aan kan voldoen. Daarom word je steeds afhankelijker van Hem. Het gaat God niet om onze daden, maar om ons hart en dat heeft Hij al te pakken.

8) Het **grote** geheimenis is een openbaring voor een ieder die God het bekend wil maken, dus maak je niet druk over je roeping anders had je alles allang aan de kant geschoven en afgedaan als kletsboek.

Uitgestudeerd raak je nooit, omdat iedere keer dat je Gods woord oppakt, Zijn geest je attent maakt op iets waar je nog niet eerder aan gedacht had – alsof je ineens een lichtje opgaat: oh ja, zo zit het in elkaar. Dan breng je Hem als vanzelfsprekend de dank, omdat Hij Zich weer op een andere manier bekend maakt.